

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 37761

гр. София, 14.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
закрито заседание на 14.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **11948** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. П. М. срещу Заповед № РД-14-4854/02.10.2025 г. на главен инспектор в областен отдел „Автомобилна администрация“ С. към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

В жалбата е направено искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорената заповед. Искането се мотивирано с това, че не е дадена възможност за подаване на възражения.

Съдът намира следното:

Издадена е Заповед № Заповед № РД-14-4854/02.10.2025 г. на главен инспектор в областен отдел „Автомобилна администрация“ С. към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с която на основание чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „б“ и чл. 106а, ал. 1, т. 4, б. „б“ ЗАвтП спрямо жалбоподателя К. П. М. са приложени следните принудителни административни мерки: временно спиране от движение лек автомобил „Т., модел „К.“, рег. [рег.номер на МПС], собственост на Н. Ц. до отстраняване на нарушението, но не повече от 12 месеца; временно отнемане на СУМПС на К. П. М. до отстраняване на нарушението, но не повече от 1 година.

Искането за спиране е направено от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт, доколкото в заповедта е посочено, че двете принудителни административни мерки се прилагат спрямо К. П. М..

В случая е издадена заповед за прилагане на две принудителни административни мерки по чл. 106а ЗАвтП, а съгласно чл. 107, ал. 3 ЗАвтП жалбите не спират изпълнението на тези приложени мерки. Ето защо оспорваното разпореждане подлежи на предварително изпълнение по силата на закона.

Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 АПК предвижда възможност допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, да бъде спряно от съда по искане на оспорващия при условията на ал.

2, т. е. когато то би му причинило значителна или трудно поправима вреда, като искането може да се основава само на нови обстоятелства. Условие за спиране от съда на допуснатото по закон предварително изпълнение, е наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в разпоредбата на чл. 60, ал. 1 АПК.

Безспорно е, че изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона, или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги изключително сериозно въздейства върху правната сфера на адресата, тъй като придава изпълнителна сила на един невлязъл в сила индивидуален административен акт. Това изпълнение, дотолкова, доколкото актът не е влязъл в сила и не е станал окончателен, винаги съдържа в себе си и потенциалната възможност да причини вреди на адресата, ако впоследствие актът бъде отменен. Въпреки тази потенциална възможност законодателят в определени случаи е разпоредил изрично в правната норма, че обжалването няма суспензивен ефект.

В тази хипотеза, за да не лиши правото на съдебна защита от ефект, законодателят е предвидил възможност съдът да спре предварителното изпълнение. Предпоставките, при които това може да стане, са нови обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови обстоятелства и въздействието им върху правната сфера е на адресата на акта (молителя). Следва изрично да се посочи, че законодателят изисква вредите да са резултат от взаимодействието между новите обстоятелства и предварителното изпълнение, не от самия акт и неговото предварително изпълнение.

В случая жалбоподателят се позовава на това, че не му е дадена възможност да направи възражения в 7 – дневен срок. Производството по издаване на заповедта за прилагане на процесните ПАМ не съдържа изискване за органа за даване на възможност за депозиране на възражение от страна на адресата на мерките. Такова право за жалбоподателя е предвидено в друго производство, а именно административнонаказателното, каквото не е настоящото. По тези съображения са неоснователни направените възражения в жалбата.

Отделно от това следва да се посочи, че по изложените твърдения в жалбата не се касае за ново обстоятелство, тъй като се твърди, че правото за подаване на възражения е следвало да се упражни преди издаването на заповедта. В тази връзка по изложените твърдения в жалбата не се касае за нови обстоятелства и молителят не може да се позовава на факти, настъпили преди издаването на оспорената заповед. Липсата на нови обстоятелства, настъпили след издаването на акта, представлява липса на елемент от фактическия състав, при наличието на който съдът може да спре предварителното изпълнение.

Жалбоподателят се позовава на това, че заповедта води до тежки и трудно поправими вреди, изразяващи се в невъзможност за придвижване с автомобила, за да удовлетвори основни жизнени потребности (пазаруване и посещение на лечебно заведение). Прилагането на ПАМ по чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „б“ и чл. 106а, ал. 1, т. 4, б. „б“ ЗАвТП е свързано с отнемане възможностите за управление на МПС от жалбоподателя и движение на процесното МПС. Именно предстоящата невъзможност за придвижване с автомобила е целеният резултат на заповедта и допуснатото по закон предварително изпълнение на ПАМ. В тази връзка невъзможността за придвижване с МПС за определен срок не е ново обстоятелство, а целен резултат от законодателя. Следва да се посочи, че вреда за жалбоподателя от самото предварително изпълнение на оспорения акт, не може да настъпи, тъй като вредата е неблагоприятна последица, а допуснатото по закон предварително изпълнение е законосъобразно дотогава, докогато съдът не отмени като незаконсъобразен самия акт. Това е така, защото съдът не спира изпълнението поради незаконсъобразност на допуснатото предварително изпълнение, а поради настъпилите нови обстоятелства, които могат

да причинят значителна или трудно поправима вреда на адресата на акта.

Отделно от това следва да се посочи, че не се представят доказателства за необходимост от посещение на лечебно заведение и пазаруване, като това задължително да се осъществи с МПС, управлявано от жалбоподателя. В тази връзка съдът реално няма как и е препятстван да извърши преценка дали могат да настъпят вреди, които да са основание за спиране на предварителното изпълнение.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на К. П. М. за спиране предварителното изпълнение на принудителни административни мерки по чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „б“ и чл. 106а, ал. 1, т. 4, б. „б“ ЗАвтП, приложени със Заповед № РД-14-4854/02.10.2025 г. на главен инспектор в областен отдел „Автомобилна администрация“ С. към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7 - дневен срок от съобщаването на страните.

Съдия: